

IDEARI

L'ideari de l'Esplai Sant Ildefons, s'ha modificat, adaptat i aprovat el 7 de setembre del 2019 a la reunió d'organització de monitors i monitores del curs 2019-2020. S'ha modificat a partir de l'Ideari creat l'any 1976, (adjunt en aquesta mateixa web) diu el següent:

Per no caure en un pur activisme metodològic, ens cal conèixer:

1r. Els objectius que pretenem assolir.

2n. La realitat a la que ens enfrontem, que és la d'uns infants concrets immersos en un ambient concret.

3r. Un mètode que pretén possibilitar el desenvolupament d'uns infants, en una direcció concreta, a partir de la seva voluntat de créixer, tot respectant el seu ritme maduratiu.

4t. Quin és el paper del monitor/a, que consisteix en acompanyar uns infants i joves durant el seu propi procés maduratiu i en ajudar-los a créixer amb el seu propi esforç i a construir la seva pròpia personalitat.

L'objectiu principal del nostre Centre d'Esplai en tant que moviment pedagògic és: **EDUCAR.**

ELS OBJECTIUS A ASSOLIR I LA REALITAT EN QUÈ ENS TROBEM

L'equip educador té per objectiu ajudar els infants a dur a l'existència real les possibilitats que tenen al néixer. D'entre aquestes possibilitats n'hi ha de diferents. Tota actuació educativa, sigui la que sigui, ha d'escollir quines capacitats treballar d'acord amb la visió que tingui del què és l'ésser humà i del què ha de ser la societat creada per aquest. Nosaltres, com a moviment educatiu, n'hem triat unes:

Visió de l'ésser humà:

Que l'ésser humà amb el seu treball és constructor del món.

Que l'ésser humà, com a persona que és i que viu en societat, es realitza limitant les seves llibertats per viure en comunió amb els altres i transformant el món per fer-lo més humà. Tot això li exigeix un compromís.

Visió de la societat:

La nostra societat està composta de diferents relacions: interpersonals, de poder, econòmiques, de treball i de forces de producció. Això fa que sigui una societat anharmònica, que es veu influenciada pels interessos de tota mena de poders que pretenen sotmetre l'ésser humà a una visió pagana del benestar.

Per poder avançar cap a tot allò que és alliberador i que potencia la vida, necessita l'acció compromesa de grups d'éssers humans que, amb l'aportació del seu treball i la seva reflexió, actuïn com a contrapès de tot allò que ens limita.

És per això que, quan parlem de Catalunya, ens preguntem d'alguna manera per a quina Catalunya estem treballant. Creiem que hem d'educar els infants per a la construcció d'un tipus de societat que tendeixi cap a l'abolició dels privilegis de la propietat privada, cap a la col·lectivització dels béns de producció, cap a la veritable democratització, no tan sols de paraula i d'opinió, sinó de la riquesa i del poder econòmic, sempre respectant la seva llibertat de consciència. En aquest sentit podem dir que, per a nosaltres, l'arrelament a Catalunya suposa anar creant les condicions idònies per a una millor socialització.

EL MÈTODE A SEGUIR

Per avançar vers aquesta visió d'ésser humà i de la societat, ens cal uns punts de referència com a actituds de comportament:

Autocontrol, autoafirmació, recerca de coherència.

Obertura, neguit pels altres, serveis.

Compromís, no defugir les responsabilitats.

En la vida de grup ens cal possibilitar als infants la descoberta del valor de la sinceritat, del joc net i de la lucidesa; de la solidaritat i la responsabilitat, del realisme i del compromís envers els altres, de la reflexió i el silenci; de la correcta adaptació del món on vivim, del treball de l'autoritat que serveix al grup, del sentit de la joia de viure, el sentit de l'austeritat, de la previsió i la planificació, del domini de si mateix, de l'honestedat...

La dinàmica del grup és suficientment rica en solucions i fets, a partir dels quals podem fer-los sortir.

UN OFICI CONCRET, EL DE MONITOR/MONITORA-EDUCADOR/EDUCADORA

El fet de creure en una educació integral de l'ésser humà, és a dir, una educació que possibiliti al màxim el desenvolupament de totes les possibilitats, tant físiques com psíquiques, dibuixa la nostre tasca. quan fem l'anàlisi de la nostra societat, veiem que en molts aspectes es fa difícil créixer i, en altres, es nega clarament la possibilitat de fer-ho, ja que els interessos econòmics, polítics, socials... van per camins ben diferents. Potser és aquesta la causa per la qual sovint les nostres propostes són un recull de paradoxes en tant que són coses oposades al que "normalment" estem acostumats/des a viure.

Volem fer veure als infants i joves que, tot i que és necessària la responsabilitat i el compromís, també hem de tenir en compte el constant progrés i, amb això, superar-nos constantment.

Creiem que aquesta responsabilitat i compromís ha de començar per ser conscients i acceptar una realitat personal i comunitària: una manera de ser, unes possibilitats, un ambient particular, unes estructures socials, uns sistemes polítics...

Aquesta acceptació no vol dir en cap cas resignació, sinó que és un punt de partida, una realitat amb la qual comptar en el camí del progrés i de la superació constant i del saber deixar les prioritats d'un mateix per ajudar els altres.

És aquest camí, seguit amb esforç, exigència i cooperació, el que fa factible una veritable vida comunitària, plena de motivació i estímul d'un procés constant, tant personal com en grup, i sempre treballant per assolir la igualtat.